

Tribuna & Opinión

Agresividad del hombre contra la mujer

Mateo Cladera
Periodista

Lo de la violencia de género algunos no lo entienden. Hay que ser claros. Cada día hay más agresividad del hombre contra la mujer. Se trata de una lacra que la humanidad arrastra desde tiempo inmemorial, habiendo en ella factores muy diversos, que van desde la fuerza mayor del hombre a la sumisión que todas las culturas y religiones exigen a la mujer. Solo en el último siglo y medio,

la mujer ha emergido como un ser por sí y para sí misma, con derechos personales e independientes. Cuando, sin la mujer, el hombre no hubiera pasado de ser un simio más, y no lo digo porque nos trajo al mundo, sino porque fue la que creó la agricultura, mientras él marchaba a cazar, volviendo a veces con pieza, otras sin ella, sin embargo, las verduras del huerto nunca faltaban.

Pero debo dejar la historia antigua, ya que el drama con mayor virulencia surge en la actualidad. La mujer ha irrumpido en la sociedad y muchos hombres no lo aceptan. Los hombres somos los primeros que tenemos que acostumbrarnos a considerar a las mujeres iguales. Y éstas deben dejar de ser sumisas. ¿Por qué en casi toda Europa, cuando una mujer se casa deja sus apellidos (su identidad) en favor del hombre? Empecemos por aquí. La mujer nunca debe perder su identidad en favor de nadie.

CARTAS DE LOS LECTORES

Última Hora agradece las cartas de sus lectores. Tendrán preferencia de inserción las que sean breves, de no más de veinticinco líneas. El periódico se reserva el derecho a extractarlas. Deben estar firmadas con nombre y apellidos. También debe constar el domicilio, preferiblemente con el número de teléfono y el número de DNI. Correo electrónico: cartas@ultimahora.es

Fan fum

Sorpren veure exemples d'urbanisme del segle passat en el segle XXI, com el projecte de sis rodonas elevades sis metres per sobre del terreny per accedir al centre comercial Fan a Palma. El projecte que està en exposició pública i fase d'al·legacions fins a dia d'avui, 15 de maig, s'ha redactat clarament per un equip d'enginyers altament qualificats per resoldre tots els problemes de seguretat viària, durabilitat, fluïdesa del trànsit, etc, però no té en compte la millora de la vida per aquells que no van en cotxe.

¿On són els ambientòlegs, biòlegs, antropòlegs, arquitectes i paisatgistes que haurien d'haver col·laborat en aquest projecte, enriquint la feina dels enginyers de camins, canals i ports? Algú dirà: 'per fer rodonas no necessitam tanta gent'. I efectivament, aquesta

era la idea del segle XX. Però avui en dia sabem que existeixen opcions millors, el que es coneix per 'infraestructura verda', i que amb una inversió semblant proporcionaria beneficis afegits a la circulació motoritzada: disminuiria la barrera que suposa l'autopista, infranquejable sense cotxe, i connectaria a peu i en bicicleta el Coll d'en Rabassa amb el Parc agrari de Sant Jordi. També reconnectaria els ecosistemes naturals a ambdós costats de l'autopista.

Aquesta situació de manca d'equips pluridisciplinaris és generalitzada a les institucions públiques. També la veim a l'Autoritat Portuària plantejant un aparcament davant la Llotja de Palma, quan la mateixa Autoritat Portuària, ciutadania i hotelers s'han posat d'acord en un front marítim pacífic i amb regulació del trànsit.

JAM, JOVES ARQUITECTERS DE MALLORCA

Lloguer turístic: de prohibició a prohibició

Un dels principals reptes de les grans ciutats turístiques del món és canalitzar el lloguer turístic. Les noves tecnologies, la facilitat de la comunicació i els nous hàbits dels quals viatgen, que cada pic són més, han provocat l'expansió d'aquesta manera de fer estades turístiques a ciutats com Barcelona, Roma, San Francisco, Londres, París... I lògicament Palma, com a capital d'un país capdavanter en turisme, no ha quedat al marge d'aquesta expansió.

Segons l'estudi realitzat pel Consell de Mallorca per aprovar la seva zonificació de les estades turístiques a Palma hi ha 22.220 places d'estades turístiques de les quals més del 92 % no estan registrades i Palma compta amb el 31 % d'aquests places a Mallorca.

El PP amb la llei de turisme de 2012 i amb la modificació de la llei d'arrendaments del 2013 va prohibir fer estades turístiques a habitatges plurifamiliars. Ara l'equip de govern de Més, PSOE i Podem de l'Ajuntament de Palma ha decidit prohibir-ho de nou. Ben igual que el PP.

És evident que el repte no és senzill. És complex. Ara bé, prohibir i negar la realitat no resol absolutament res. Pensar que Palma serà aliena a una tendència mundial que un gran hotelier mallorquí va qualificar «d'imparable», crec que és un error monumental.

Des del Pi venim defensant que una gran part de l'oferta existent s'hauria de poder afluor sempre que complís determinats criteris de qualitat. I també que a les zones més turístiques de Palma dins una mesura, amb intercan-

Josep Melià Ques
Diputat del Pi-Proposta per les Illes Balears

vi de places, s'haurien de poder fer noves estades turístiques.

Quins efectes ha tengut fins ara la prohibició? Ha fet baixar els preus del lloguer? Quins efectes sobre el comerç i els bars i restaurants tendria la desaparició del lloguer turístic a plurifamiliars, a més dels efectes sobre les butxaques de multitud de famílies propietàries?

La normativa balear no considera que l'ús d'un habitatge per fer-hi estades turístiques suposi el canvi de l'ús urbanístic. La realitat evolucionaria i el lloguer turístic és una realitat que mescla usos residencials i turístics. Els habitatges unifamiliars s'han donat d'alta i previsiblement es continuaran donant d'alta per fer-hi estades turístiques sense que es consideri que hi ha un canvi de l'ús urbanístic. La mateixa denominació legal (estades turístiques a habitatges) ens indica que l'ús residencial no desapareix, almanco no del tot.

La bolla s'ha fet més grossa els darrers tres anys davant la passivitat i l'omissió dels actuals governants. El Pi des del minut zero va instar a fer una regulació immediata. Esperar tres anys i per al final fer el mateix que el PP no només és incoherent amb el que s'ha defensat sinó que, sobretot, és inútil.

Ni la prohibició del PP ni la prohibició de l'equip de Govern de Cort és una resposta que estigui a l'altura del repte i dels temps. Les coses evolucionen i tenir la capacitat d'adaptació i saber encarar els canvis és fonamental per guanyar el futur. La prohibició no és més que la peresa o la manca d'imaginació per trobar respostes a una realitat incontestable.

«La realitat evoluciona i el lloguer turístic és una realitat que mescla usos residencials i turístics»

El panòptic

El filòsof Xavier Antich escrivia el juny de l'any passat, amb motiu del tancament de la Model, que allò no era la clausura definitiva de cap «lloc de justícia», sinó d'un espai de privació de llibertat, d'infamies i segregacions, on s'havia reprimat «la dissidència política i la diferència social, des dels homosexuals fins als considerats 'perillosos' socialment per la seva divergència de la norma».

Quan la justícia espanyola (avui sembla un oxímoron!) imposa la seguretat d'un *statu quo* per damunt la llibertat de persones i nacions, els presos polítics, els cantants empresonats i els dissidents mostren les vergonyes d'un govern que invocant l'«Imperi de la Llei» pretén tapar la ignomínia d'unes lleis, que serien legítimes en tant que protegissin els drets universals però no ho fan, i d'un imperi (un imperi sotmet i colonitza 'províncies') que es va esfumar fa molts lustres per molt que alguns no renunciïn al seu veterat «ordenó y mando».

El dispositiu de vigilància de les presons era, temps enrere, un ull que tot ho veu, un panòptic. Ha esdevingut innecessari. Amb el 155 o sense, els dispositius de vigilància i control de l'Estat són omnipresents. Càmeres de videovigilància, seguiment d'internet, inquisicions via

Joan F. López Casasnovas
Escriptor i poeta

«La Constitució té articles dictats per un gabinet militar»

satèl·lit... tot queda registrat. Michel Foucault, pensador influent sobre la joventut del Maig de 1968 quant a l'alliberament de codis morals caducs, va profetitzar quina seria la nostra realitat quotidiana: «una societat tota ella travessada i penetrada per mecanismes disciplinaris», «una mirada sense rostre que transforma tot el rostre social en un camp de percepció». Així doncs, més que una societat de l'espectacle, com va ser moda dir de la nostra, hauríem esdevingut una societat de la vigilància. La pena és que són multitud els qui banalment ho accepten.

Avui, el panòptic vigila a tothom. Per anar a presó preventiva de provisionalitat indefinida no cal que cap sentència ferma ens hi condemni. Demanau-ho, si no, als jutges Llerena i Lamela. Que ho sàpiguen els qui es creuen governar «una autonomia». L'autonomia, dins la Constitució espanyola, que té articles com el 2 i el 8 o el títol de la monarquia, dictats per un gabinet militar, «por supuesto», va ser abolida després d'un violent cop d'Estat el 23-F de 1981. D'aquella sí *rebel·lió*, que implicà fins a les més altes esferes institucionals, vingué la LOHAPA. Hi havia una vegada un Estat que es definia com a «social i de dret»...